Štev. 288. V Trstu, v ponedeljek, 16. oktobra 1916. Letnik XLI.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
Za pol leta . . . . . 12.—
za tri mesece . . . . . 6·—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone.
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema Inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti" — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Italijanska bojišča. — Malo bojnega delovanja. Laški napad pri Vrtojbi odbit.

Ruska bojišča. — Vzhodno Kirlibabe naš uspeh. Nemci zopet zavzeli Smotrec. V Voliniji se začenjajo novi boji.

Romunska bojišča. — Mejni greben južno Hatszega ves v naših rokah; drugje na Sedmograškem nič pomembnega. Ob Donavi in v Dobrudži neizpremenjeno.

Albansko-macedonska bojišča. — V Albaniji nič novega. Ob bitoljski železnici sovražni napadi odbiti, ob Črni reki se boji nadaljujejo.

Zapadna bojišča. — Sommska bitka se nadaljuje. Tupatam majhni sovražni uspehi, drugače napadi odbiti.

Turška bojišča. — Nič posebnega.

Italijanska bojišča.

DUNAJ, 15. (Kor.) Uradno se razglaša: 15. okt. 1916.

Italijansko bojišče. — Bojno delovanje je v splošnem ostalo majhno. V goriškem okolišu so Italijani davi napadli naše postojanke na gričevju vzhodno Sobra. Ta sunek je razpadel deloma že v našem artiljerijskem ognju, deloma smo ga pa zavrnili v boju moža proti možu. Vzhodno Trenta je bil v zračnem boju sestreljen sovražni farmanovec.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Ruska bojišča.

DUNAJ, 15. (Kor.) Uradno se razglaša: 15. okt. 1916.

Rusko bojišče. — Vzhodno Kirlibabe so naše čete z nenadnim sunkom pridobile nekaj ozemlja ter zajele tri ruske častnike, 443 mož in eno strojno puško. Nemški bataljoni so zavzeli zopet hrib Smotrec. Jugovzhodno Pantirskega sedla smo odbili ruski sunek. V Voliniji ponovno naraščanje ruskega bojnega delovanja. Široke frontne odseke so ves dan Rusi obstreljevali s težkimi topovi. Mestoma je tudi pehota udarila iz sovražnih jarkov, a ni nikjer mogla dospeti do naših ovir.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BEROLIN, 15. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 15. okt. 1916.

Vzhodno bojišče. — Na fronti zapadno Lucka se je nadaljevalo povečano bojno delovanje. Močni artiljerijski ogenj, ki se je raztezal nekako na fronti od Sinjavke (ob Stohodu) do vzhodno Gorohovega, je uvajal ruske napade, ki so ostali včeraj omejeni na gozdovje južno Zaturčev in bubnovski okoliš ter smo jih odbili. Tudi med železnicama, ki vodita iz Pluhovega in Rohatina v Tarnopol, ter ob Narajovki je stvar oživela. V Karpatih smo zopet pridobili 21. septembra izgubljeno kopo Smotrec. V kirlibabskem odseku so avstro-ogrske čete z napadom dosegle uspeh in zajele 444 mož.

Prvi generalni kvartirmojster: pl. Ludendorff.

Romunska bojišča.

DUNAJ, 15. (Kor.) Uradno se razglaša: 15. okt. 1916.

Romunsko bojišče. — Južno Hatszega (Hötzinga) so naše čete v srditih bojih vzdržale mejni greben v vsej razsežnosti. Južno in vzhodno Braševega ni bilo včeraj izpremembe. V vzhodnem obmejnem sedmograškem okolišu očiščujemo samo v Györgojškem pogorju ozke predele.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BEROLIN, 15. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 15. okt. 1916.

Sedmograško bojišče. — Na vzhodni fronti uspešni boji s sovražnimi zadnjimi četami. Na mejnih prelazih v »Burzenlandu« nič bistvenih izprememb. Na obeh straneh Czurduškega prelaza smo odbili romunske napade. Z grebena, ki ga je zasedel predvčerajšnjim, smo sovražnika pregnali povsod.

Balkansko bojišče. — Mackensenova armadna skupina: Neizpremenjeno.

Prvi generalni kvartirmojster: pl. Ludendorff.

SOFIJA, 15. (Bolgarska brzojavna agencija.) Generalni štab javlja:

Romunska fronta. — Nobene izpremembe. — Ob Donavi mir. V Dobrudži vzhodno železnice Dobrič—Medžidije slaboten artiljerijski ogenj. — Ob obali Črnega morja mir.

Potovanje francoskih častnikov v Romunsko.

LUGANO, 14. (Kor.) Glasom neke vesti agencije Stefani so bili francoski general Berthilot in francoski generalštabni častniki, ki so na potu v Romunsko, v ruskem glavnem stanu sprejeti od carja ter so imeli razgovore z generalom Aleksejevim. Glasom neke druge vesti je Filipescu težko obolel.

Albansko-macedonsko bojišče.

DUNAJ, 15. (Kor.) Uradno se razglaša: 15. okt. 1916.

Jugovzhodno bojišče. — Iz Albanije se ne da poročati nič.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BEROLIN, 15. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 15. okt. 1916.

Balkansko bojišče. — Macedonska fronta: Močni sovražni napadi so se izjalovili zapadno železnice Bitolj—Florina. Napadne poizkuse vzhodno železnice smo zadržali. Trajni boji v kolenu Črne reke brez izpremembe položaja.

Prvi generalni kvartirmojster: pl. Ludendorff.

SOFIJA, 15. (Bolgarska brzojavna agencija.) Generalni štab javlja:

Macedonska fronta. — Nobene izpremembe položaja. — Med Prespskim jezerom in Črno živahno artiljerijsko delovanje. V kolenu Črne običajni artiljerijski ogenj. Več slabotnih sovražnikovih napadov smo zavrnili. V noči od 13. na 14. t. m. so Srbi z znatnimi silami napadli severno vasi Sievice, toda odbili smo jih s krvavimi izgubami zanje. V mogleniški dolini slabotno artiljerijsko delovanje. Napad na vrh Bahovo smo z lahkoto zavrnili. Na obeh bregovih Vardarja od časa do časa slaboten artiljerijski ogenj. Ob vznožju Belašice planine mir. Na strumski fronti boji med poizvedovalnimi oddelki in mestoma slaboten artiljerijski ogenj. — Ob obali Egejskega morja živahno križarjenje sovražnega brodovja, ki je obstreljevalo gričevje pri Orfanu.

Zapadna bojišča.

BEROLIN, 15. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 15. okt. 1916.

Zapadno bojišče. — Fronta bav. prestolonaslednika: Močan artiljerijski dvoboj na obeh straneh Somme, ki se je raztezal preko Ancre proti severu ter je med Courcelettom in Rancourtom in na fronti Barleux—Ablaincourt dosegel največjo silovitost. Angleški napadi so dovedli severno Thiepvala do boja moža proti možu v naših črtah. Na nekem mestu se je sovražnik ustanovil; drugače pa smo ga povsod odbili s težkimi izgubami. V okolišu Lesboeufa smo zavrnili sovražnika. Francozi so napadli med Barleuxom in Ablaincourtom. Ustanovili so se v vasi in sladkorni tovarni Gernemont. Južni del Ablaincourta je v naši posesti. — Prestolonaslednikova fronta: Od časa do časa močan artiljerijski ogenj vzhodno Moze.

Prvi generalni kvartirmojster: pl. Ludendorff.

Turška bojišča.

CARIGRAD, 14. (Agence Tel. Milli.) Glavni stan javlja:

Kavkaška fronta. — Na desnem krilu artiljerijski ogenj. Na levem krilu praske, ki so potekle nam v prid. — Na ostalih frontah nič pomembnih dogodkov.

Vesti iz Grške.

Zvestoba grških mornarjev.

ATENE, 14. (Kor.) Glasom lista »Kronos« bo kralj pregledoval moštvo brodovja ter mu bo pri tej priliki čestital, da je ostalo zvesto svoji prisegi.

AMSTERDAM, 15. (Kor.) Glasom neke vesti iz Aten so zavezniki v svrho kontrole trgovskega prometa v Pireju zasedli mesto obvladujoče utrdbe.

AMSTERDAM, 14. (Kor.) Po neki brzojavki Reuterjevega urada iz Londona poroča »Morning Post« iz Aten 12. t. m.: Ko je neki francoski izkrcani oddelek v pretekli noči v Atenah zasedel postajo lariške železnice, ste bili ravno dospeli dve popolni poljski bateriji, ki bi imeli biti odposlani v Lariso. Ali bateriji ste se umaknili. Častnik, ki je poveljeval francoskemu oddelku, ni dovolil, da bi ju bili razložili z vlaka. Francoski oddelek bo dobil znatna ojačenja. Neki drugi francoski oddelek je odšel v Pirej, da prevzame tamkaj vojno ladjo »Psaro«. — Pod 11. t. m. doznava »Morning Post« iz Aten, da je bil pred kakimi 14 dnevi v Kalkidi nastanjeni grški četni oddelek umaknjen iz mesta v notranjost Beocije. Čete, ki so se nahajale v raznih krajih Peloponeza, so umaknili v Korint, odkoder bi mogle v kratkem času dospeti v Beocijo. Kraljeva domena Tatoj je močno utrjena. Dohodi so strogo zastraženi ter je dostop dovoljen samo s posebnim dovoljenjem.

Španska nevtralnost.

MADRID, 14. (Kor.) V kongresu je predlagal republikanec Domingo v imenu republikansko-socijalistične manjšine otvoritev razprave o nevtralnosti. Za slučaj odklonitve je grozil z ostro opozicijo v proračunski razpravi. Ministrski predsednik Romanones je izjavil, da sprejme predlog, dasiravno s patrijotičnega stališča zavrgava predlagano razpravo, ako se vse stranke manjšine izrečejo za to. (Ni verjetno, da bi se vse druge stranke manjšine izrekle za Domingov predlog.) Reformist Melquiades Alvarez odide na agitacijsko potovanje za ožjo priključitev Španske k zapadnim vlastim.

Razne politične vesti.

Politično organiziranje Čehov. Češki listi javljajo, da se med vodstvom češke agrarne stranke in onim ujedinjene češke katoliške stranke vrše pogajanja za eventuvelno skupno delovanje obeh taborov — za urejeno materijalno in gospodarsko preporojevalno delo v čeških okrajih po deželi. Od obeh strani so že označili modalitete, po katerih bi moglo priti do zaželjene kooperacije, in v mnogih glavnih točkah je tudi že doseženo sporazumljenje. Pogajanja so sicer za sedaj še zaupna in se stvar odteza še javni diskusiji. — Tudi ta vest naj bi bila nam Slovencem v resen opomin in lekcijo, pred katero si ne bi smeli mašiti ušes v znani slovenski — strankarski trmoglavosti. Posebno ne bi bili smeli prezirati glasu iz dejstva, da obe strani želite kooperacije in da je vse nade, da pride do nje. Lekcija je to posebno za naše zagrizene strankarje, ki iz samih strankarskih ozirov odklanjajo misel na kooperacijo naših političnih strank vsaj v tistih vprašanjih, ki jih ne ločujejo. Kajti obe označeni češki politični struji si niste v svoji skupnosti nikakor tesno sorodni po svojih političnih in kulturnih naziranjih. In vendar stemite po skupnem delu, ker ju sili v to ljubezen do naroda in skrb za njegovo blaginjo in njega napredek. Odločilna je za njiju skrb za usodo in bodočnost naroda, misel, da se treba že sedaj vsposobiti za bodoče ure odločanja. Tako delajo, kjer živi resnično rodoljubje, računanje in tehtanje sil svojega naroda in sil njegovih tekmecev. Tudi nas Slovencev ne more rešiti nobena stranka, marveč le **delo skupnega naroda.**

O parlamentarizmu in njegovi važnosti. Na vsak način je dejstvo, da je v Nemčiji notri sredi vojne nastalo močno gibanje za povečanje pravic parlamentarizma, posebno pa za pravico večje kontrole nad državno politiko, znamenit pojav. V nemškem državnem zboru so storili znaten korak s sklepom, da bo glavni odsek državnega zbora imel svoja posvetovanja tudi med parlamentariškimi počitnicami in da bo mogel tako stalno dobivati informacije o vprašanjih vnanje politike. Javno mnenje pa stremi naravnost k prehodu do parlamentariškega zistema, to je, da bi se uradniški ministri nadomestili s parlamentarci. To gibanje na Nemškem je zanimivo za nas tem bolj z ozirom na gibanje pri nas za sklicanje državnega zbora. Zato sledimo tudi razpravam v nemškem državnem zboru z največjim interesom. Državni tajnik v Jagow se je upiral nameri, da se glavni odsek proglasi v permanenci, češ, da v angleškem in francoskem parlamentu vladi veliko manje informujete o vnanjih vprašanjih, nego nemška vlada v državnem zboru. Dunajska »Zeit« odklanja to argumentacijo, naglašujoč, da je državni tajnik pozabil, da je v angleškem in francoskem parlamentu vlada le **odsek večine parlamenta in da so ministri nje voditelji.** Dalje da je pozabil, da vladata v sedanji vojni v obeh teh deželah koalicijska kabineta, **sestavljena iz voditeljev vseh strank v parlamentu.** Če torej tam vlada govori parlamentu, govore v resnici voditelji strank svojim pristašem! In če v angleškem in francoskem parlamentu vladi manje priobčujete o vnanjih stvareh, nego pa v nemškem državnem zboru, so vendar voditelji strank tam bolje informirani, nego pa v Nemčiji. Kajti tam so voditelji ob enem ministri in državni podtajniki, vedo torej sploh vse. Za njih ni nobene tajnosti v domovinski politiki. Ne le, da vedo vse, kar se tiče vnanje politike, marveč določajo to politiko tudi oni sami. Če torej tudi res manje govore parlamentu — to je: svojim pristašem — morejo ti biti pomirjeni, ker so ministri njih lastni zaupniki, ki so jih sami poslali na vlado. **To je bistvena razlika med parlamentaričnim zistemom tamkaj in neparlamentaričnim pri nas!**

Atentat na romunsko kraljico. V Stockholm je dospela iz Renija preko Petrograda naslednja vest: V petek zvečer se je romunska kraljica v odprtem avtomobilu peljala na izprehod po ulicah v Jassyju. V bližini poslopja ruskega konzulata je skočil kakih 35 let star človek s pločnika proti počasi vozečemu avtomobilu in ustrelil z mausersko pištolo proti njemu, ne da bi bil zadel kraljico. Kakor se vse zdi, gre za blaznika, ki so ga takoj aretirali. Napadalec je bivši učitelj. Kraljica Marija je angleškega kraljevskega rodu.

Gonja proti nemškemu državnemu kancelarju. Iz Lipskega poročajo 12. t. m.: Na zborovanju, ki se je vršilo snoči, je govoril profesor Wach o agiticiji proti državnemu kancelarju pl. Bethmann-Hollwegu. Njegova izvajanja so bila naperjena zlasti proti peticiji na saksonsko drugo zbornico, v kateri je bil državni kancelar napaden kar najsrditeje in se je zahtevala v njej brezobzirna podvodniška vojna celo ne glede na to, če tudi ameriške Zedinjene države zato napovedo vojno nemški državi. Končno je prečital profesor Wach naslednjo resolucijo: »Po določenem načrtu proti državnemu vodstvu po odpustitvi državnega tajnika pl. Tirpitza izvajani napadi in neprestane, brezobzirno podvodniško vojno zahtevajoče spletke nepoklicancev zavzemajo vedno nevarnejše oblike. Po brezimenskem, skritem rovanju se odkrito zahteva padec državnega kancelarja in ne boje se, uporabljajoč peticijsko pravico, zvezne države hujskati proti državi. Kancelarja sumničijo in ga rišejo kot nesposobnega za neomejeno uporabo podvodniškega orožja, pa naj bi to tudi povzročilo vojno z Ameriko. Kdor bi molčal ob tej agiticiji, bi jo le pospeševal. Ta agitacija bi mogla vzbujati goljufive nade, omajati zaupanje v vodstvo države in vojne, ki ste nas vodili od zmage do zmage, zagreniti narodu in našim junaškim četam veselje na naših velikih uspehih, oslabljati edinost, požrtvovalnost in zaupanje v zmago, ojačevati sovražnika in nam vzbujati nove sovražnike. Zato protestiramo proti taki domovini nevarni gonji. Zaupljivo, neomajno in složno vzdržanje do zmagovitega konca bodi tudi nadalje geslo nemškega naroda.« Resolucija je bila sprejeta soglasno. Uporabi se za zbiranje podpisov, ki se pozneje predlože državnemu kancelarju.

Aprovizacijske stvari.

Sadje in zelenjava.

Za tekoči teden so se določile sledeče cene za prodajo na drobno: Česen K 3'60 do K 4; pesa 72 vin.; sladko zelje (iz Ljubljane) 36 vin.; sladko zelje (iz Štajerske) 40 vin.; kislo zelje 72 vin.; korenje 64 vin.; kostanj 80 vin.; čebula K 1; malancane 4 do 12 vin. komad; namizna jabolka K 1'36; jabolka I. K 1'04 do K 1'20; jabolka II. 76 do 88 vin.; orehi K 1'60 do K 1'80; hruške I. K 1'20 do K 1'44; hruške II. 96 vin. do K 1'04; paradižniki 96 vin. do K 1'04; sladka repa 32 vin.; kisla repa 64 vin.; salata 60 do 68 vin.; špinača 72 vin.; drobno fižolovo stročje K 1'12 do K 1'20; stročji fižol 96 vin.

Domače vesti.

Poziv. Stariši onih otrok, ki niso bili sprejeti v deško šolo CMD, se pozivljejo, da se nemudoma še enkrat zglasijo pri šolskemu vodstvu. Vodstvo družbe v Ljubljani je odredilo, da morajo biti sprejeti vsi dečki, ako niso našli že sprejema v zaposlovalnih tečajih.

Ulični napisi v Puli, ki so bili v zadnjem času deloma trojezični, bodo za naprej, kakor poroča »Slovenski Narod«, samonemški.

Javna Pomoč (Assistenza pubblica). V času od 1. do 7. t. m. je bilo oddanih podpor: Občinski pomožni urad za bresposelne: K 2764'30 podpor v denarju in 1635 izkaznic za hrano — v skupnem znesku K 3352'90; občinski pomožni urad za družine vpoklicancev: K 1032'50 podpor v denarju in 266 izkaznic za hrano — v skupnem znesku K 1128'26; podporni urad Javne dobrodelnosti: K 19941'50 podpor v denarju; prehranjevalni urad Javne dobrodelnosti: 35799 izkaznic za obede in 21507 izkaznic za večerje — v skupnem znesku K 28.653, — nadalje 209 izkaznic za brezplačna prenočišča v skupnem znesku K 83'60; urad za oblačila (Javna dobrodelnost): 253 parov čevljev, 6 oblek, 16 rjuh, 5 podzglavnikov in druge predmete — v skupnem zneku K 2509. — Javna pomoč je torej v označenem času bodisi v denarju bodisi v naturalijah izdala na podporah K 55.668'26, kar je enako povprečnemu dnevnemu izdatku kron 7952'60.

Mestna zastavljalnica. Jutri, 17. t. m., od 9 in pol dop. do 1 pop. se bodo prodajali na dražbi dragoceni predmeti serije 136., zastavljeni meseca oktobra 1914. na bele listke, in sicer od štev. 218.401 do štev. 220.500, od 3 in pol pop. do 7 zvečer pa nedragoceni predmeti serije 138., zastavljeni meseca oktobra 1915. na rdeče listke, in sicer od štev. 25.701. do štev. 28.000.

PODLISTEK.

Njegov čas.

Roman. Iz angleškega.

— Za drevi sem povabila nekaj svojih najboljših prijateljev, s katerimi bi te rada seznanila. Odpočij se sedaj nekoliko, potem ne boš preutrujena za mojo malo družbo.

Nato je odvedla Tamaro v njeno toplo, udobno spalnico. Bila je velika soba, krasno urejena v empirskem slogu. Lep šopek vrtnic je stal na mizi. V sosednji sobi je hišna razlagala prtljago.

* * *

Deset ali dvanajst gostov je bilo že zbranih, ko je Tamara stopila v enega onih velikih salonov, ki so imeli izhod na galerijo v velikem mramornatem predvorju.

Ko se je nato seznanila z navzočimi, je predvsem vzbujalo njeno pozornost dejstvo, da so bile vse dame enako počesane, pa naj so bile temnolase ali plavolase, debele ali vitke in naj so imele visoko ali nizko čelo. Vse so imele lase počesane s čelom in lahko ponavalovljeno. Videti je bilo to zelo imenitno, toda pristojalo pa ni dobro vsaki. Vse so bile oblečene prav dobro, žalno. Večina jih po angleških pojmih ni imelo lepe polti, toda še preden je minil večer, si je rekla Tamara, da še ni nikdar bila v družbi s tako dražestnimi damami. Čutila je, da nobena druga dežela ne bi mogla proizvajati takih tipov. Popolnoma sigurni in vendar preprosti v svojem vedenju. Izborna šolska izobrazba, mnogostransko zanimanje in poznavanje vse evropske literature, ki pač nikjer nima sebi enakega. Pozneje, ko jih je spoznala bolje, si je rekla, da je to pač še kraj v Evropi, kjer ni bahavih bogataševin parvenijev, ali kjer se, če jih je kaj v resnici, ne kažejo nikjer. Taka naravna preprostost in taka dražest more biti svojstvo edino le tiste družbe, katere člani so ji pripadali že po svojem rojstvu in med katerimi ni nikogar, ki bi se poizkušal šele ustanavljati v njej. Tako je pač, da vlada v tej družbi imenitna dobrovoljnost, kot da bi bilo vse skupaj ena sama velika zanimiva rodbina. Tamari se je zdelo, kot da ima vsak svojo posebno privlačno silo. Zaradi nje si niso napravljali izdatkov. Pozdravljali je niso pretirano in laskali se ji tudi niso. Vsi so bili naravni in prijazni, da se je kmalu počutila med njimi, kot bi bila doma.

»Zakuska«, ta ruska jed pred večerjo, je bila pripravljena v predsobi. Koliko neznanih jedi! Zdelo se je dovolj za veliko večerjo, in Tamara se je vprašala, ali bo mogoče pozneje še več jesti.

Pri mizi je sedela med nekim starim knezom in nekim diplomatom. Uniforme so ji ugajale, ravno tako tudi sprelepi biseri, ki so jih nosile dame, biseri, ki bi bili lahko odkupnina za kakega kralja. Njeno zanimanje so tudi vzbujale vse one različne vrste vin, izredno mastne in močno začinjene jedi in končno tudi dejstvo, da je večerja trajala tako malo časa. Ljubka navada gospodov, da so domači gospe poljubljali roko, ko so odhajali iz obednice, ji je zelo ugajala. Kavo so pili v modrem salonu. Večina navzočih je posedla k igralnim mizam, in Tamara, ki je slabo igrala, je sedela s svojo kumico in neko drugo damo pri peči. Kar so se nenadoma odprla vrata in popolnoma brezskrbno, vedoč, da je dobrodošel, je vstopil knez Miloslavski.

— Kave bi rad, tetka, — je dejal in poljubil roko kneginji, drugim pa pokimal z glavo. — Šel sem ravno mimo hiše in sem prišel semkaj, da je dobim.

— Gricko se je vrnil! — so vzklikali vsi. Kneginja je žarela veselja in nežno se smehljajoč mu je nalila kave, zatrjajoč, kako je srečna, da ga zopet vidi.

Družba ga je dražila v njegovimi pustolovščinami, kar pa je prenašal zelo mirno.

— Stara mačka Marijana Marinska seveda zopet pripoveduje svoje povestice o meni! Samoobsebi umevno zopet uganjam orgije v Miloslavu in sicer tokrat s celim haremom egiptovskih hurisk, dočim sem pa v resnici čisto slučajno pripeljal s seboj majhno plesalsko družbo iz Aleksandrije in dva medveda, ki znata razne umetnosti. Tri dni so nam, Sergeju, Saši in ostalim, delali največje zabavo.

— Gricko, ali se res ne boš nikoli spametoval! — je vzkliknila kneginja Šebanova, in vsi drugi so se posmejali.

— Ali so bili srčkani? Kakšne so bile? — so povpraševali z vseh strani.

— Kdo? Medveda? Pravi angelčki! Posebno Fatima, in vedle so se kot kneginje! — To rekoč se je poklonil stari dami, ki ga je strogo motrila skozi ščipalnik in je, z vso vnemo ga poslušajoč, držala karte narobe.

— Pri vsem tem sem se pa domislil, tetka, da naše vedenje ni ravno najboljše! Predstavila me še nisi angleški dami, ki je tujka tu, kot vidim.

Tamara je ves čas sedela na svojem mestu hladno in tiho. Jezila se je sama nad seboj, da jo je tako zelo vznemirjal prihod tega človeka in da je napravljal tak vtisk nanjo. Zakaj ji je njegova prisotnost vzbujala nervoznost, zakaj se je zdela sama sebi nesigurna in neumna, da ni vedela, kaj naj bi storila? Vedno je bila napram njemu na slabšem, dočim je on svojevoljno urejal njene razmere, ko bi bila vendar to njena stvar. Sedaj tudi ni mogla izbirati. Poklonila se je nekako prisiljeno, ko je kneginja imenovala njegovo in njeno ime.

Knez Miloslavski se je vsedel k njej in izrekel nekoliko vljudnih fraz, kot bi bila res tujka zanj. Če je ravnokar prišla v Petrograd? Če se ji na Ruskem zdi zelo mrzlo? Ali ostane dolgo časa tu? In tako dalje.

Tamara je malobesedno odgovarjala na vsa ta vprašanja, a lica so ji gorela.

Knezu je izborno pristajala njegova ko-

Nekoliko o narodu.

Ko najbolji naši sinovi krvave na bojiščih, govore doma često o njih — govore o našem narodu.

Kakor je bilo poprej raznih mnenj o narodu, tako jih je tudi še danes. Vojna jih ni mogla izpremeniti. Eni hvalijo naš narod in se ponašajo žnjim, drugi mu pa pripisujejo vse slabosti in trde, da je sam kriv na tem, kar ga je doletelo nekdaj. Med temi poslednjimi je tudi takih, ki so sami mnogo delali na narodnem polju, ali nočejo pripoznati, da vse tisto zlo, kar ga je morda v našem narodu, ni nič drugega, nego posledica težkih razmer, v katerih se je narod vedno nahajal, in da je velik del tega zla zakrivila njegova inteligenca.

»Ali, kdo je dal to inteligenco, ako ne narod, ljudstvo samo!« — mi je rekel nedavno neki ugleden človek.

Nisem se mogel sporazumeti žnjim. Tolmačil sem mu, da ni narod sam vzgajal te inteligence. Dobila je slabo vzgojo in temu primerno je slabo vzgajala tudi narod. Ljudstvo ne vzgaja inteligence, ampak ta je poklicana, da vzgaja ljudstvo. To je staro pravilo. Jaz bi morda nekoliko odnehal in priznal, da slabo drevo ne more dajati dobrega sadu, in da v srcu in duši pokvarjen narod ne more dajati vrednih sinov. Ali, nikakor ne morem priznati, da je naš narod tako pokvarjen. Pošten je in dober in to so mu priznavali često tudi najhujši njegovi nasprotniki. Res je sicer, da tudi narod more zaiti na kriva pota, ali tega zopet ni on kriv, marveč njegovi voditelji, in krive so nadalje tudi razmere, v katerih je ta narod živel.

Mari se ne spominjamo, da smo (na Hrvatskem) še pred par leti vodili narod na volišča z raznimi obljubami in celo kupovali smo glasove? Ali ni bilo to ubijanje zdravega in pravičnega smisla za **pravo narodno borbo?** A tega smisla je v našem narodu.

Seveda bi se moglo reči: kak narod je to, ki veruje praznim obljubam in ki pušča celo trgovati s seboj? Odgovarjam: Narod je kot dete, ki se razvija in raste. In če je potem, ko je najlepše dorasel, prišel v take razmere, da ni nikjer videl lepih izgledov in da ga je obdajala le slaba družba, podlega zlu tudi on sam! Naše ljudstvo je več ali manje navezano na tisto svojo grudo, ki je hrani — in to mu je vse. Drugega nima nič, **niti se mu ni doslej dajalo nič drugega.**

Iz deteta treba še napraviti človeka. V rokah slabih vzgojiteljev postaja slabo. Tako je tudi z narodom.

En primer iz narodne vzgoje. Slučajno je narod zašel na krivo pot, ker je šlo za to, kar mu je najdražje — za njegovo posest. Res naroden človek ga lepo svari, da je na krivi poti; potem pa prihajajo drugi »narodni« ljudje, pa mu po sili ubijajo v glavo, da ima prav in naj ne odneha, čeprav vedo, da je ljudstvo na krivi poti. Tako onemogočajo in odtiskajo pošteno narodnega človeka, ker je bil na poti kameleonom in mešetarjem! Tako se je često dogajalo do nedavno. **Tako smo politično vzgajali svoj narod!**

Nu, uverjeni smo, da izgine iz naroda tako zlo, kolikor ga je še. Saj je že izginilo v precejšnji meri, ker je narod v tem zlu prehodil dobro šolo in se mu odpirajo oči. **A po sedanji strašni vojni izgine popolnoma.**

Končno me tolaži tudi to, da mi je bilo prilike, da sem kot malokdo spoznaval dušo našega naroda in se uveril, da je v svojem jedru pošten, pak se nadejam, da skoro izgine zadnja sled tistega mnenja, ki se že danes le redko čuje o njem.

Posnetek po »Primorskih Novinah«.

Nekaj o amerikanskih miljardarjih.

Nemški pisatelj Ervin Rosen je izdal več knjig, v katerih zanimivo opisuje razne gospodarske in socijalne razmere v amerikanskem življenju. Znamenito je posebej poglavje o amerikanski »veri dela«, ki je vir naravnost bajnega bogastva Amerikancev. Posnemamo iz knjige sledeče zanimive odstavke:

Dolar vlada v deželi. Toda kar je pri kakem evropskem židu pohlepnost po denarju, to prehaja v Ameriki v velikansko izpovedbo vere v delo. Prislužek denarja postaja tam visoka pesem dela. Novojorčan se ne bojuje samo za dolar, da bi obogatel, ampak boj sam na sebi mu je potreba, dolžnost, ponos, ljubezen. Kdor ne dela, je Amerikancu ničla, je odvrgel najboljše in postal trot, ki naj jé in molči. Tak nima več besede in naj bi imel tudi milijone. V Njujorku ni med bogataši skoro niti enega, ki bi se vsedel na svoj žakelj in se svojega zlata v miru veselil. Svetovnoznani miljardarji, ki bi se z večjo pravico nego marsikateri knez lahko imenovali vladarji, delajo v svojih pisarnah vsaj toliko kakor vsak priprost delavec, ki začuden čita o teh bogataših in si jih predstavlja, kako srečno uživajo svoje premoženje in kako štejejo svoje milijone.

V resnici delajo ti ljudje težko in prepuščajo po amerikanski navadi uživanje in zapravljanje svojim ženam in hčerkam. Te si lahko navesijo briljantov po dragi volji, lahko ženijo angleške vojvode, lahko dajejo dragocene pojedine, o katerih vrednosti mi niti pojma nimamo, lahko zapravljajo do brezmiselnosti. On, gospodar denarja, ostane po lastni volji njegov suženj. Njemu je najljubše, če iz svoje pisarne pošilja brzojavke v svet, dela načrte in kuje sklepe, ki velikansko silo denarja silijo v delavno gibanje. Dostikrat so bili ti amerikanski milijardarji že v svoji lastni deželi imenovani tali človeštva, ki v svoji gigantični brutalnosti, v svoji nadčloveški zlati osamelosti, v svojem pritisku na veliko maso ljudi tvorijo eno najčudnejših prikazni amerikanske vrste.

Carnegie podarja revežem celega sveta nekaj posebno velikega. Dobre knjige. Knjižnice, ki imajo zahvaliti svoj obstoj njegovim milijonom, rastejo kot goba po velikih mestih. Kjerkoli na svetu pogumen mož rešj komu življenje in pri tem sam pogine ali pa si zdravje nevarno pokvari: pomoč in tolažbo najde v Carnegie-jevem skladu za rešilce življenj; ogromne milijone je nekdanji kralj jekla žrtvoval za nesebično pogumnost. Ubogi delavec, ki skoči za potapljajočim se dekletom in plača svojo nesebičnost z življenjem, zapusti ženo in deco. Tu priskoči Carnegie, bodisi da se je zgodilo v Evropi, na Angleškem, Francoskem, v Nemčiji, na Japonskem ali v Avstraliji. In ne morda par vinarjev podpore dobi rodbina, ampak celi kapital, da si lahko vdova pomaga. Povprečno darilo znaša 3000 mark, a doseže razmeram primerno tudi znesek 50.000 K. Isti mož pa, ki tako v toplem sočutju skrbi za človeštvo, je kot amerikanski kralj jekla vpeljal prosluli sistem izkoriščanja delavstva, ki se mora studiti vsakemu socijalno mislečemu človeku. Ne le, da je vpeljal akordno delo (kar je samo na sebi zdravo načelo!) ampak zahteval je od tisočev in tisočev delavcev tako visoko najmanjšo količino akordnega dela, da delavec, ki je zamudil samo eno minuto, ni mogel tega več nadomestiti. In nad delavca je postavil paznika, ne morda kakega staromodnega, dobrodušnega, ampak paznika z bičem, ki je imel nalogo, od delavca naravnost izsiliti navedeno najmanjšo količino akordnega dela — in ki je, če tega ni dosegel, zletel z delavcem vred iz delavnice. Ta ledeni trgovski preračun je imel izvrsten uspeh. Delavci so izčrpali vso svojo moč v tem delu. Seveda so na drugi strani lepo zaslužili in so bili — zadovoljni. Da pa je tak delavec v svojem 45. letu bil telesno le še razvalina in za delo nesposoben, tega naprej ni vedel; Carnegie-ju pa je bilo vseeno.

Kar je za Ameriko in za Amerikanca značilno, kar je v Novojorčanu stopnjevano, to preide v milijardarju v neizmernost: Neozdravljivo veselje do dela!

Edino tako si je mogoče razlagati tega ubogega milijardarja, ki se skoro pogreza v zlatu in se vendar do smrti trudi; edino tako Novojorčana, ki mora delati, vedno delati, v silni naglici, ker bi sicer zbolel. Novi pojem o časti je zrastel v amerikanskem pojmovanju življenja: **čast moža leži v njegovem delu!** Če prenehaš delati, si človek brez časti.

To in ono.

Prepoved londonskim gospodinjam. Pomanjkanje na živilih, ki postaja tudi na Angleškem vedno bolj občutljivo in ki je provzroča pomanjkanje prostora na ladjah, se pojavlja že nekaj časa v izdatnem višanju cen vseh živil, ki pa še narašča od tedna do tedna. Ker ni misliti na skrčenje cen, se obrača »Daily Mail« do londonskih gospodinj z jako jasno propovedjo, v kateri priporoča, naj se omejujejo na vseh poljih življenja. Najvažneji moment v boju proti novi skrbi je varčnost pri obleki, ker le na ta način bo na razpolago potrebni denar za nakupovanje živil. Posebno napada v Londonu vladajočo modo, po kateri se za eno- in dveletne otroke tira luksus, ki ga morajo otroci plačevati s slabim hranjenjem. Naravnost smešno da je, da čisto male otroke nosijo okolo v dragocenih svilenih jopičih, a zato pa ne dobivajo ti hrane, ki bi je bilo že iz čisto patrijotič. razlogov zelo treba za vzrejanje prihodnjih angleških generacij. Da morajo biti cene že vznemirljivo visoke, je razvidno iz tega, da list celo priporoča, naj se iz razlogov varčnosti manje gleda na to, da bi bilo v gospodinjstvu vse svitlo, ker treba ob sedanjih razmerah črtati tudi izdatke za mnoga čistilna sredstva za kovine. Istotako naj se ne obeša na okna toliko belih zastorov, da se prihranijo stroški pranja. In darovi za rojstne dneve in Božič naj se ali popolnoma črtajo, ali pa naj se dajajo v obliki živil in drugih stvari za gospodinjstvo.

Grški vladarji. Šele dobrih sto let je tega, kar je nastala nova svobodna grška država, a od prvega predsednika Ivana Antona Kapodistrije do sedanjega kralja Konstantina ni imel še noben vladar miru, oziroma ni niti srečen dočakal konca. Revolucija, ki je ustvarila Grško, je v tej državi takorekoč permanentna. Osvobodivši se turškega gospodstva, je Grška postala republika, a komaj je bila prišla ena vlada na krmilo, je že nastala protirevolucija. Prvi poglavar je bil Peter Mavromihaelis, iz čigar družine je padlo v boju za grško svobodo osemnajst članov, a takoj je nastal proti njemu upor in so njegovi nasprotniki proglasili kneza Mavrocordata za predsednika. Po dolgih bojih je bil končno postavljen drug predsednik, Iv. Kapodistria; bil je prvi predsednik, ki so ga priznale velesile. Že čez tri leta je bil umorjen. Njegov brat se je proglasil za diktatorja, a čez malo časa so ga že pregnali. Grška je postala monarhija in bavarski princ Oton njen kralj. Ostal je med vednimi boji skoro 30 let na prestolu, potem pa je bil odstavljen in pregnan. — Njegov naslednik je postal danski princ, ki se je kot kralj imenoval Jurij I. Skoro 50 let se je vzdržal na prestolu, potem je bil v Solunu umorjen. Zdaj je na prestolu njegov sin in se mora zopet boriti za krono.

Vojni milijonarji v Karlovih varih. V nekem pismu iz Karlovih varov v »Frankfurter Zeitungi« posnemljemo: Ako ne bi vedeli, da je vojna, ako ne bi se vedno spominjali krvavega kaosa, bi morali v Karlovih varih v resnici misliti, da se nad zelenim bogastvom divne češke šume vzpenja modro nebo — miru. Kajti Karlovi vari ne kratijo svojim gostom nobenega užitka, ki so jim ga nudile v mirnem času. Župan se je izkazal kot strateg — aprovizacije prvega reda. Posrečilo se mu je celo, da je isti dan romunske vojne napovedi dobil veliko količino pšenične moke. Divne bele moke, iz katere napravljajo diven bel kruh, 35 deka dnevno za osebo. V restavracijah je ni prazne mize, ob glasbi vlada staro, vedro življenje. Karlovi vari so bile od nekdaj mesto luksusu, ali takega, kot je sedaj, ga menda ni bilo še. Trgovine ne morejo dobavljati dovolj dragocenih predmetov. Kožuhovina in obleke, vsakovrstne antikitete nahajajo kupce ob največjih cenah. Zdi se, kakor da so se tu zbrali vsi najnoveji milijonarji, ki so v času vojne vznikli iz tal. Lahko pridobivanje je prineslo seboj razmetavanje. »Zdraviliški gosti« v Karlovih varih govore: »Kraj vse vojne tečejo topli vrelci, donašajoči nam zdravje. Mej tem, ko poginjajo milijoni, smo tu varno skriti in si podaljšujemo življenje!« Srečni Karlovi vari, srečni — milijonarji!

Zakoni iz ljubezni. Mrs. Harriet Fangton, priljubljena belestristkinja, misli, da so zakoni iz razlogov razuma istotako srečni kot zakoni iz ljubezni. Navadno sklepajo take »pametne« zakone ljudje, ki pripadajo istim družbenim krogom. Tako moški kakor ženska sta do tedaj živela in se gibala na isti višini, a to je važno za bodočo srečo. Pri zakonih iz ljubezni se dogaja često, da ženska prihaja v drug okoliš, v katerem se občuti tuja in jako neugodno. Lahko si je misliti, kako je za mlado ženo, ki jej je mož sklenil takozvano mesallianco. Sorodniki moževi gledajo to »usiljenko« z neprijaznim očesom in potrebna je velika odločnost od strani moža in žene, da potrpežljivo prenašata to trpkost. Mnogi zakoni, sklenjeni na ta način, so žalostno končali. Zakoni, sklenjeni »iz razuma«, so pa večinoma dobri. — Jako originalno se je izjavila o zakonu neka newyorška igralka, miss Geraldina Mellord: »Vaše vprašanje, kako mislim o zakonih iz ljubezni, sem stavila svoji postrežnici. Nekaj časa me je gledala osupnjeno, potem pa se je nasmehnila in rekla: »O, nekaj malo denarja prihaja dobro!« Nu, ko sem jo dalje izpraševala, sem izvedela, da je nekdaj ljubila — že dolgo je temu, v svoji mladosti -- nekega siromaka, dočim jej je neki drug, po njenem umevanju imovit človek, ponudil ženitev. Da-si je vedela, da bo preskrbljena, je odbila imovitega človeka in se zvezala s siromakom, ki mu je bila od srca udana. Na vprašanje, je-li srečna, se je zasmejalo vse njeno pošteno lice, pokimala je z glavo pritrjevaje in rekla: »Vidite, madame, vzela sem človeka, ki sem ga iskreno ljubila, in raje grem žnjim peš skozi življenje, nego da bi se vozila z onim, ki mi je bil ravnodušen.« Priznavam, da je ta nazor večkrat tudi moj nazor in da le zakon iz ljubezni vodi do čiste in prisrčne zakonske sreče. Nu, mi bi menili, da tudi tu, kakor povsod v življenju, pravilo ni brez izjem. Je zakonov razuma, ki katastrofalno končujejo, ali je tudi zakonov iz ljubzeni, ki prinašajo — pretepe v družino.

Karijera angleškega sleparja. Pred kratkim je umrl v Londonu mož, čigar ime je združeno z eno največjih sleparskih afer 19. stoletja. Ime je bilo temu človeku Jofej Spencer Balfour in nešteto je še angleških rodbin, v katerih ga kolnejo, ker jih je spravil na beraško palico. Balfour je bil rojen leta 1842. V starosti 25 let je ustanovil družbo, ki je imela geslo: Svoboden dom naredi človeka svobodnega. Ta družba je imela namen, graditi cenene hiše za delavce in male rodbine. Pridobil je za svoj načrt najpobožnejše kroge, seveda z — denarjem. Dajal jim je namreč provizije za pridobivanje ljudi, katerim bi družba zgradila hiše. V kratkem času je Balfour na ta način prisleparil pet milijonov. Leta 1892. se je začelo kazati, da je Balfour goljuf, a slepar se je znal še nekaj časa vzdržati na površju. Ko je nastal krah, je prišlo več tisoč rodbin na beraško palico. Balfour je pobegnil, toda angleški časnikarji niso nanj pozabili in so leta 1894, iztaknili, da se je Balfour pod tujim imenom naselil v Argentiniji, kjer živi kakor kak sultan z devetimi krasnimi ljubicami na gradu Flores in da ima v argentinskih bankah naloženih več milijonov. Na pritisk Anglije je argentinska vlada Balfourja aretirala in ga izročila angleškemu sodišču. Balfour je bil obsojen na 14 let težke ječe. Njegov vse prej kakor lepi življenjski roman je zdaj končala smrt.

Prejemki prodajališč aprovizacijske komisije.

Osrednji urad prodajališč aprovizacijske komisije naznanja, da so imela prodajališča od 2. oktobra do inkluzivno 7. oktobra 1916 naslednje prejemke:

t. 1	v ul. Madonna del mare	K	29.040·21
„ 2	v šoli na trgu Rosario	K	21.919·87
„ 3	v ul. delle Poste št. 14	K	23.585·85
„ 4	trg Ambrogio Ralli 4	K	14.040·42
„ 5	v ul. Bachi 8	K	22.449.17
„ 6	v ul. Acquedotto št. 88	K	15.541·83
„ 7	v šoli v ul. Parini 8	K	18.581·66
„ 8	v šoli v ul. Donadoni	K	26.954·45
„ 9	v zabavišču ul. S. Marco	K	24.097·68
„ 10	v ul. Giulia 35	K	19.132·07
„ 11	v zabavišču v Škednju	K	6.899·62
„ 12	pri „Tirolcu" Sv. M. M. Zg.	K	13.707·88
„ 13	pri Miklavcu Sv. M. M. Sp.	K	4.050·81
„ 14	pri Sv. Ivanu	K	9.859·09
„ 15	v Rojanu	K	12.701·09
„ 16	v Barkovljah	K	8.646·56
„ 17	v ul. Raffineria št. 4	K	20.604·89
„ 18	trg Gian Batt. Vico 2	K	13.336·53
	Skupaj	K	305.149.68

DAROVI.

Darovi, došli cesarskemu komisarju. Za namene darovanjskih dni: Tržaška čistilnica mineralnega olja K 500; tvrdka Figli di G. H. Costi K 150; tvrdka S. A. Megari K 50; tvrdka M. Truden K 50; tvrdka R. Müller K 661'90, znesek, ki odgovarja izkupičku naslednjih kinematografov: Edison K 66'20, Buffalo Bill K 57'80, Galileo K 52, Excelsior K 42, Eden K 46, Reclame K 46, Royal K 40'60, Iris K 51'10, Volta K 31'80, Minerva K 30'40, Novo Cine K 27, Roiano K 21, Teatro Eden K 150. — Za vdove in sirote padlih vojakov: Vodstvo II. mestne ljudske šole v ulici dell' Istria K 14, nabranih med učiteljskim zborom, in K 11, nabranih med učenci; ravnateljstvo občinskega zabavišča na Vrdeli K 19'60 kot dohodek dveh prireditev. Za namene darovanjskih dni: tvrdka G. Afenduili K 50. Vodstvo italijanske mestne šole na Vrdeli K 25, nabranih med učenci in učenkami povodom darovanjskih dni, za vdove in sirote padlih vojakov. Uradniki trž. čistilnice min. olja K 94'90 kot XXIV. prispevek Rdečemu križu. Aleksander P. Basili K 10 kot mesečni prispevek skladu za brezposelne. Vodstvo mestne ljudske šole pri Sv. Vitu K 38, deloma nabranih med učenci, deloma kot čisti dohodek dobrodelnega koncerta dne 7. t. m. v zabavišču pri Sv. Vitu, — za vdove in sirote padlih vojakov. Frančiškanski oratorij (ul. Rossetti št. 38) K 150'36, kot dohodek prireditve v čast Njegovemu Veličanstvu, za c. kr. avstr. vojaški vdovski in sirotinski sklad. Peter Dodmasei in soproga K 50 za namene darovanjskih dni. Vodstvo slovenske dekliške šole na Acquedotu K 19'20, nabranih med učenkami tekom darovanjskih dni, za c. kr. avstrijski vojaški vdovski in sirotinski sklad.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste štev. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte, Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI.

Prodam dvakrat čiščen petrolej v kositernih posodah od 5, 10, 15 in 20 litrov ter v sodih. — Kupujem prazno kositerno posodo in petrolejeve sode, bencina in olja. — Zaloga ulica Acque št. 19. 687

Žaklje vsake vrste kupuje zaloga žakljev G. STEBEL, Via Torrente 36. 669

Iščeta se dva mladeniča, krepka, vojaščine prosta, za trgovino og ja. Begunci imajo prednost. — Taučer, Via Zaccaria 3. 684

Rabljen papir, odrezke, arhive in kartone kupuje v vsaki množini Kuret, Settefontane 1. 688

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, sukanec, plpe, milo, gumijeve podpetnike, razni gumbi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisemski papir kopirni svinčniki, zaponke, prstani rdečega križa, krema za brado, žlice, razna rezila, robci, mrežice za brke, pletenine, srajce, spodnje hlače, ogledala, ustnike, razne glavnike, zaponke „Patent Knopfe" in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolo štev. 19. 62

ZDRAVNIK
Med. Dr. Karol Perničič
stanuje v Trstu, ul. Giulia 76 III. n. (zraven Dreherjeve pivovarne) in ordinira v ulici Carintia 39, I. od 3 do 4 pop. za **notranje, nervozne in otroške bolezni** (blizu cerkve sv. Antona novega.)

Kabaret-Varietè MAXIM
Trst - Via Stadion 10 - Trst
Odprt od 8½ zvečer naprej
Cena: I. vrste K 2. II. vrste K 1.

Dne 24. septembra se je odprla velika zaloga vsakovrstnega vina na OPČINAH. (Dvorec Znidarčič).
Dobi se tudi steklenice vsake vrste.

Živinorejci in prašičerejci!
Rabite le svetovnoznano
Brnsko krmo
ki je najboljša za hitro vzrejevanje in odebelenje
živine in prašičev.
Zavitek 5 kg. K 6·— razpošilja
MILAN KRAVANJA
Begunje pri Cerknici.

Ces. kr. priv.
Avstrijski kreditni zavod
za trgovino in obrt
(I. r. priv. Stabilimento Austriaco di Credito per Commercio ed Industria)
Podružnica Trst, Trg Marije Terezije štev. 2
se bavi z vsemi bančnimi posli toliko tukaj, kolikor na Dunaju VII. Zollergasse 2 (Naslov za brzojavke na Dunaju „Filcredit")
Sprejema vloge na vložne knjižice in jih obrestuje do nadaljne odredbe po 3·75% (rentni davek plača zavod sam) kakor tudi vloge na tekoči račun po pogodbi.
Blagajna je odprta od 9-12 in od 3-5 pop.
Vrhutega uraduje oddelek za varnostne celice (safes) v Trstu od 10—12 predpoldne.

ASSICURAZIONI GENERALI IN TRIESTE
(Oběna zavarovalnica v Trstu). Ustanovljena l. 1831.
Zakladi za jamstvo dne 31. decembra 1914. K 480,984,656.23 Glavnica za zavarovanje življenja dne 31. decembra 1914: K 1,295,816,563. Plačana podvračila od leta 1881 do 31. decembra 1914 K 1.212,012,598.55.
S 1. januvarjem 1907. je društvo uvelo za življenski oddelek nove glavne pogoje police nadarjene največjo kulantnostjo.
Povdarjati je sledeče ugodnosti police:
I. Veljavnih takoj od izdanja:
a) brezplačno nadaljevanje veljavnosti police za celo vlogo, kadar mora zavarovanec vršiti voj. službo, ako je vpisan v polah črne vojske.
b) ako plača zavarovanec 1‰ od zavarovane svote, lahko obnovi polico, ki je izgubila veljavo vsled pomanjkljivosti plačevanja, samo da se plačevanje vrši v teku 6 mesecev po preteku roka.
II. Veljavnih po preteku 6 mesecev od izdanja:
a) zavarovanec more — ne da bi za to plačal posebne premije in brez vsake formalitete — potovati in bivati ne samo v celi Evropi, ampak tudi v katerisibodi deželi tega sveta. (Svetovne police). Društvo je zavezano plačati celo vlogo, tudi v slučaju, če pade zavarov. v dvoboju.
III. Veljavnih po preteku enega leta po izdanju police:
a) zavarovanec se oprosti plačevanju za mešana zavarovanja v slučaju, da postane nesposoben za delo.
IV. Veljavnih po preteku treh let od izdanja:
a) Absolutna neizpodbitnost zavarovanja razun slučaja prevare.
b) Društvo je zavezano plačati celo vlogo, tudi ko bi zavarovanec umrl vsled samomora, ali poskušenega samomora.
c) Zavarovanec sme dvigniti posojila proti plačevanju 4½%.
Društvo sprejema zavarovanje tudi za
življenje, požar, prevažanje in ulom.

zaška uniforma. Oči so se mu smejale, toda temne sence je imel okoli njih, kot bi več noči ne bil videl postelje. Vedel se je napram njej čisto drugače kot preje. Bil je imenitni Rus dvorskega vedenja, ki v hiši svoje tete sprejema spoštovanega gosta. Ni dražil, se ni norčeval, ni govoril nič nenavadnega. Bil je vesel, miren in prijazen.

S kneginjo Ardahevo ni bil v krvnem sorodstvu. Prva žena njenega pokojnega soproga je bila sestra njegove matere; toda v rodbini so jo vsi imeli za njegovo tetko in ljubila ga je skoraj kot sina.

— Kako ti je včeš Gricko Miloslavski, Tamara? — je vprašala, ko so odšli vsi gostje in ste sedeli sami v Tamarini sobi. — Je najboljši človek, toda spoznati ga je šele treba; zgodi se, da strahovito muči človeka.

— Napravlja ugoden vtisk, — je dejala Tamara kolikor mogoče ravnodušno in vzela z mize knjigo. Neprijetno ji je že bilo, da je samo govorila o njem.

— Tip povprečnega Rusa pač ni, — je nadaljevala kneginja. — Potoval je zelo veliko in je pametna glavica. Ima nekaj francoskega na sebi. Bojim se, da se ti bodo naši mladi ljudje v splošnem zdeli nekoliko dolgočasni. Častniki imajo strogo službo in večinoma nimajo dosti časa, da bi se bavili z damami družbe.

— Tako? — je menila Tamara. — Zato se mi pa zdi, da ženske izravnavajo ta nedostatek. Še nikdar nisem videla toliko pametnih in dražestnih žena.

— To je posledica naše vzgoje, — je dejala kneginja. — Že v otroških letih se učimo različnih jezikov in tako spoznavamo literaturo dotičnih dežela, še preden si začenjamo ustvarjati jasno mnenje o čem. Angleški znamo posebno dobro, ker je toliko angleških knjig za mlada dekleta.

— Na Angleškem se ravna vse po vprašanju: »Kaj je prikladno za mlade deklice,« — je odgovorila Tamara.

— Nihče ne sme imeti lastnih misli, vse se podvrgava temu pravilu, dokler končno in tupatam kakega odpora. Toda reci mi, tetka, če smem vprašati, zakaj so vse žene tu videti tako sive in utrujene? Mislim namreč te, ki sem jih videla nocoj. Ali vse družbene zabave trajajo tako dolgo, ali odkod prihaja to?

— V sezoni, da; toda to ni vzrok. Vzrok je naše podnebje ter vroče, zadušne sobe, in potem pa to, da se ni mogoče dovolj gibati. V poletju bi ne spoznala več istih obrazov.

(Dalje.)